

[Hauch.]

Stik, saa bliver vi nødt til at komme ind paa de andre Veje, vi har peget paa. Jeg var, som sagt, ikke paa det Tidspunkt, da den højtærede Minister fremsatte sit Forslag, uenig med ham; jeg tror, det havde været klogt af os at tage den Indskrænkning; det vilde ogsaa indirekte have betydet en Indskrænkning af Margarineproduktionen. Men det var jo ud fra ganske andre Grunde, det Forslag blev fremsat; det stod ikke i Forbindelse med det Spørgsmaal, vi drøfter her, men det blev fremsat for at holde ca. 400 t Smør, som vi vidste vilde fremkomme som Resultat af, at vi fik Kreaturerne paa Græs, ude fra det engelske Marked hver Uge. Vi vilde forhindre en saadan Overproduktion, som vi skulde skaffe nye Kunder til for derved at undgaa Fald i Smørprisen. Jeg var altsaa ikke uenig med Ministeren om, at det var klogt, men naar der ikke var Flertal for at gøre det, saa lod det sig ikke gennemføre. Og Spørgsmaalet har ikke nogen Tilknytning til det Spørgsmaal, her er Tale om, og saa snart Smørprisen stiger, er der i hvert Fald slet ingen Grund til at gaa den Vej, den højtærede Landbrugsminister foreslaar, medmindre man fra Statskassens Side skal yde Tilskud til de mindre bemidlede til Indkøb af Smør. Det kan der jo være Tale om, men det har vi endnu ikke været inde paa at overveje.

Indenrigsministeren (Dahlggaard): Jeg vil gøre den ærede konservative Ordfører opmærksom paa, at jeg har ikke sagt, at der ikke er nogen almindelig Bevægelse paa Rentemarkedet. Jo, det er der. Der er til enhver Tid Bevægelser og Tendenser paa Rentemarkedet, paavirket af forskellige Forhold, paa den ene Side Kapitalforbrug og paa den anden Side Kapitaldannelse, Mulighederne for international Laaneoverføring o. s. v. Det benægter jeg aldeles ikke. Saadanne naturlige Bevægelser paa Rentemarkedet finder Sted, men Staternes Pengepolitik virker fremmende eller hemmende paa disse almindelige Bevægelser under stigende Hensyn i Nutiden til det samfundsmæssigt tjenlige, og derfor har jeg villet sige, at det ærede Medlem skulde komme bort fra at stille dette mystiske Begreb „den almindelige Bevægelse paa Pengemarkedet“ op som afgørende for Rentefoden i et Land. Det er det ikke mere.

Det ærede Medlem saa ikke nogen Mulighed for, at en Kreditforenings Bestyrelse skulde kunne lade sig lede af andet ved Laaneudmaalingen end Sikkerhedsmomentet. Jeg beklager meget, at en Kreditfor-

eningsmand fremsætter en saadan Udtalelse. Jeg maa heroverfor understrege, at Landets Kreditforeninger udfører en samfundsmæssig Funktion, og at det er at undergrave Begrundelsen for disse selvstyrrende Kreditinstitutioner, hvis man vil hævde, at den Funktion, de udøver, ikke skal udøves netop ud fra samfundsmæssige Grunde. Hvis Forholdet ligger saadan, at en Laangivning, selv inden for det i Øjeblikket sikkerhedsmæssigt rimelige, efter al Sandsynlighed vil medføre Usundhed af en eller anden Art i Fremtiden, bør i Sandhed Kreditforeningsledelserne tage Hensyn hertil. Det ærede Medlem fremførte netop et Eksempel herpaa, idet det ærede Medlem sagde, at ingen kunde vide, om der kunde komme Krak, og om Huslejen kunde gaa ned i København. Ja, men saa er det i Sandhed de københavnske Kreditinstitutioners Pligt ikke netop i dette Øjeblik, hvor Huslejen stiger i en Række københavnske Ejendomme, at medvirke til, at denne Stigning i Huslejen giver sig Udslag i stadig stigende Omsætning af Ejendomme og stadig stigende Laangivning. Det er netop et af de Tilfælde, hvor Kreditforeningerne maa erindre, at de ikke blot er Institutioner, der skal laane saa og saa meget ud i Henhold til den Sikkerhed, der findes i det givne Øjeblik, men at de udfører en samfundsmæssig Funktion. Og naar det ærede Medlem i Dag benægter, at noget saadant er en Pligt, tillader jeg mig at tage det som det bedste Eksempel paa, at det i Øjeblikket er nødvendigt at gennemføre § 1, sidste Stykke.

Landbrugsministeren (Bording): Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Lange) besværede sig over, at jeg havde udtalt, at han kun fremmede Interesserne for de store Landmænd og tilsvarende Kredse i Bybefolkningen. Det ærede Medlem kunde let blive fri for saadanne Udtalelser, hvis det ærede Medlem lod være med at fremsætte Forslag, der er til Fordel for disse Grupper og ikke for andre. Jeg har jo Punkt for Punkt paa det Omraade af Forslaget, som jeg har med at gøre, vist, at det ærede Medlems Forslag kun er til Fordel for de større Landmænd. Det bedrøver mig at skulle sige det, for jeg sætter ellers Pris paa det ærede Medlem, men man er nødt til at tage det, som det ligger. Og for at vise, at jeg har Ret, skal jeg tilføje, at hvis det ærede Medlems Kornforslag blev gennemført, vilde den Hvede, som bruges til Brød, og hvis Pris derfor ikke efter det ærede Medlems Forslag skal begrænses ved Svinepriserne, i Dag være oppe